

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Interedil Srl in liquidatie

Verwerende partijen: Fallimento Interedil Srl en Intesa Gestione Crediti SpA

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Tribunale ordinario di Bari — Uitlegging van artikel 3 van verordening (EG) nr. 1346/2000 van de Raad van 29 mei 2000 betreffende insolventieprocedures (PB L 160, blz. 1) — Centrum van de voornaamste belangen van de schuldenaar — Vermoeden van de plaats van de statutaire zetel — Vestiging in een andere lidstaat — Communautaire of nationale begrippen

Dictum

- 1) Het Unierecht verzet zich ertegen dat een nationale rechter overeenkomstig een nationale procedureregeling gebonden is aan het oordeel van een hogere nationale rechter, wanneer blijkt dat het oordeel van de hogere rechter in strijd is met het Unierecht zoals uitgelegd door het Hof.
- 2) Het begrip „centrum van de voornaamste belangen” van de schuldenaar in artikel 3, lid 1, van verordening (EG) nr. 1346/2000 van de Raad van 29 mei 2000 betreffende insolventieprocedures, moet worden uitgelegd aan de hand van het Unierecht.
- 3) Voor de vaststelling van het centrum van de voornaamste belangen van een schuldplichtige vennootschap moet artikel 3, lid 1, tweede volzin, van verordening nr. 1346/2000 worden uitgelegd als volgt:
  - het centrum van de voornaamste belangen van een schuldplichtige vennootschap moet worden vastgesteld door voorrang te geven aan de plaats van het hoofdbestuur van deze vennootschap zoals die aan de hand van objectieve en voor derden verifieerbare gegevens kan worden bepaald. Indien de bestuurs- en toezichtorganen van een vennootschap zich op de plaats van haar statutaire zetel bevinden en de bestuursbesluiten van deze vennootschap op voor derden verifieerbare wijze op die plaats worden genomen, kan het vermoeden van die bepaling niet worden weerlegd. Indien de plaats van het hoofdbestuur van een vennootschap zich niet op de plaats van haar statutaire zetel bevindt, kunnen de aanwezigheid van vermogensbestanddelen van de vennootschap in een andere lidstaat dan die van de statutaire zetel van deze vennootschap en het aldaar bestaan van overeenkomsten met betrekking tot de financiële exploitatie van die vermogensbestanddelen slechts volstaan voor de weerlegging van dat vermoeden, wanneer uit een integrale beoordeling van alle relevante factoren op een voor derden verifieerbare wijze blijkt dat het werkelijke centrum van bestuur en toezicht van deze vennootschap en van het beheer over haar belangen zich in die andere lidstaat bevindt;
  - wanneer de statutaire zetel van een schuldplichtige vennootschap vóór indiening van een verzoek tot opening van een insolventieprocedure is verplaatst, wordt het centrum van de voornaamste belangen van de vennootschap vermoed de plaats van haar nieuwe statutaire zetel te zijn.

- 4) Het begrip „vestiging” in de zin van artikel 3, lid 2, van deze verordening moet aldus worden uitgelegd dat sprake dient te zijn van een structuur met een minimum aan organisatie en een zekere stabiliteit voor de uitoefening van een economische activiteit. De loutere aanwezigheid van individuele vermogensbestanddelen of bankrekeningen beantwoordt in beginsel niet aan die definitie.

(¹) PB C 312 van 19.12.2009.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 18 oktober 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden) — Realchemie Nederland BV/Bayer CropScience AG

(Zaak C-406/09) (¹)

(Verordening (EG) nr. 44/2001 — Rechterlijke bevoegdheid en tenuitvoerlegging van beslissingen — Begrip „burgerlijke en handelszaken” — Erkenning en tenuitvoerlegging van beslissing waarbij geldboete wordt opgelegd — Richtlijn 2004/48/EG — Intellectuele-eigendomsrechten — Inbreuk op deze rechten — Maatregelen, procedures en rechtsmiddelen — Veroordeling — Exequaturprocedure — Daaraan verbonden gerechtskosten)

(2011/C 362/05)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Realchemie Nederland BV

Verwerende partij: Bayer CropScience AG

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Hoge Raad der Nederlanden — Uitlegging van artikel 1 van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000, betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB L 12, blz. 1) en van artikel 14 van richtlijn 2004/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten (PB L 157, blz. 45) — Begrip burgerlijke en handelszaken — Schending van bij Duitse rechterlijke beslissing opgelegd verbod om bepaalde pesticiden in Duitsland in te voeren en te verhandelen — Geldboete — Tenuitvoerlegging van boetebeslissing — Tenuitvoerleggingsprocedure met betrekking tot in buitenland gegeven beslissingen inzake dwangsommen of boetes wegens schending van verbod om inbreuk te maken op intellectuele-eigendomsrecht

Dictum

- 1) Het begrip „burgerlijke en handelszaken” in artikel 1 van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, moet in die zin worden uitgelegd dat deze verordening van toepassing is op de erkenning en de tenuitvoerlegging van een beslissing van een rechterlijke instantie die een veroordeling tot betaling van een geldboete bevat teneinde een op het gebied van burgerlijke en handelszaken gegeven rechterlijke beslissing te doen nakomen.
- 2) De kosten die zijn verbonden aan een in een lidstaat ingeleide exequaturprocedure waarin wordt verzocht om erkenning en tenuitvoerlegging van een beslissing die in een andere lidstaat is gegeven in het kader van een procedure tot handhaving van een intellectuele-eigendomsrecht, vallen onder artikel 14 van richtlijn 2004/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten.

(¹) PB C 312 van 19.12.2009.

**Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 20 oktober 2011 —
Europese Commissie/Franse Republiek**

(Zaak C-549/09) (¹)

(Niet-nakoming — Staatssteun — Steun die wordt verleend aan viskwekers en vissers — Beschikking die steun onverenigbaar met gemeenschappelijke markt verklaart — Verplichting om onwettig en met gemeenschappelijke markt onverenigbaar verklaarde steun onverwijld terug te vorderen en Commissie hiervan kennis te geven — Niet-uitvoering — Volstreekte onmogelijkheid van uitvoering)

(2011/C 362/06)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: E. Gippini Fournier en K. Walkerová, gemachtigden)

Verwerende partij: Franse Republiek (vertegenwoordigers: G. de Bergues en J. Gstalter, gemachtigden)

Voorwerp

Niet nakoming — Verzuim om de maatregelen te treffen die nodig zijn om uitvoering te geven aan beschikking 2005/239/EG van 14 juli 2004 van de Commissie betreffende bepaalde door Frankrijk ten uitvoer gelegde steunmaatregelen ten behoeve van viskwekers en vissers (PB 2005, L 74, blz. 49) — Verplichting om de onwettig en met de gemeenschappelijke markt onverenigbaar verklaarde steun onverwijld terug te vorderen en de Commissie hiervan kennis te geven

Dictum

- 1) Door niet binnen de gestelde termijn aan beschikking 2005/239/EG van 14 juli 2004 van de Commissie betreffende bepaalde door Frankrijk ten uitvoer gelegde steunmaatregelen ten behoeve van viskwekers en vissers, uitvoering te geven middels terugvordering bij de begunstigden van de bij de artikelen 2 en 3 van die beschikking onwettig en met de gemeenschappelijke markt onverenigbaar verklaarde steun, is de Franse Republiek de krachtens artikel 288, vierde alinea, VWEU en artikel 4 van voornoemde beschikking op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) De Franse Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 80 van 27.3.2010.

**Arrest van het Hof (Grote kamer) van 18 oktober 2011
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door
het Bundesgerichtshof — Duitsland) — Oliver Brüstle/
Greenpeace eV**

(Zaak C-34/10) (¹)

(Richtlijn 98/44/EG — Artikel 6, lid 2, sub c — Rechtsbescherming van biotechnologische uitvindingen — Verkrijging van voorlopercellen uit menselijke embryonale stamcellen — Octrooieerbaarheid — Uitsluiting van „gebruik van menselijke embryo's voor industriële of commerciële doeleinden” — Begrippen „menselijk embryo” en „gebruik voor industriële of commerciële doeleinden”)

(2011/C 362/07)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Oliver Brüstle

Verwerende partij: Greenpeace eV

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Bundesgerichtshof — Uitlegging van artikel 6, leden 1 en 2, sub c, van richtlijn 98/44/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 juli 1998 betreffende de rechtsbescherming van biotechnologische uitvindingen (PB L 213, blz. 13) — Verkrijging, voor wetenschappelijk onderzoek, van voorlopercellen uit menselijke embryonale stamcellen die zijn weggenomen uit een blastocyst, dat zich reeds niet meer tot een mens kan ontwikkelen — Vraag of deze methode is uitgesloten van octrooieerbaarheid omdat het een „gebruik van menselijke embryo's voor industriële of commerciële doeleinden” betreft — Begrippen „menselijk embryo” en „gebruik voor industriële of commerciële doeleinden”